

30 marca 1932 r.

F 16 l 21/08

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 15517.

Vereinigte Stahlwerke Aktiengesellschaft
(Düsseldorf, Niemcy).

**Wzmocnione złącze kielichowe do rur ołowianych oraz spawanych rur
żelaznych i stalowych.**

Zgłoszono 24 grudnia 1928 r.

Udzielono 27 stycznia 1932 r.

Pierwszeństwo: 28 lutego 1928 r. (Niemcy).

W przewodach rurowych końce kielichów zarówno rur ołowianych, jak i rur spawanych były dotychczas wzmocniane w rozmaity sposób, np. naciągane były na nie gładkie lub specjalnie ukształtowane pierścienie albo też wraz z kielichem wywalcowane i na gorąco naciągane pierścienie usztywniające.

Wszystkie powyższe wzmocnienia posiadają jednak tę wadę, że walcowane lub wytłaczane kielichy nie zawsze mogą być wykonane tak dokładnie, aby ściśle pasowały do pierścieni, wobec czego pierścienie te łatwo obluźniają się i spadają z kielichów, częściowo już podczas przewożenia rur. Wskutek tego zadanie tych wzmocnień,

mianowicie odciążenie złącza, nie zostaje całkowicie osiągnięte.

Złącza rurowe mogą być uodpornione na działanie występujących podczas pracy obciążeń przez wzmocnienie ich końców w ten sposób, że końce te są zawijane lub zakładane na podwójną lub potrójną grubość.

Wynalazek niniejszy dotyczy właśnie złącza rurowego, w którym koniec rury, założony na podwójną lub potrójną grubość, jest przekształcony w kielich, tworzący wraz ze wzmocnieniem jednolitą całość, wobec czego usunięte zostają wspomniane poprzednio wady.

Przedmiot wynalazku stanowi złącze do

Kl. 47 f 8.

47 f 2 21/04
41 f 1 21/02
F 16 l 21/04

rur kielichowych, w którym kielich lub wsunięty koniec rury jest wzmocniony przez kilkukrotne założenie go na potrójną grubość. Kształt kielicha przytem może być zupełnie dowolnie obrany i wykonany, a wzmocnienie może posiadać pożądaną długość, przyczem może być uskutecznione tylko na przednim końcu kielicha lub na całym kielichu, aż do jego szyjki, w zależności od warunków pracy.

Na rysunku przedstawione są rozmaite przykłady wykonania wynalazku.

Fig. 1 i 2 uwidoczniają dwa odmiennie ukształtowane złącza kielichowe do rur ołowianych. Litera *a* oznacza koniec rury, wsunięty w kielich *b*. Kielich ten jest przez wielokrotne założenie w miejscu *c* i *d* wzmocniony na całej swej długości na potrójną grubość.

Na fig. 3 przedstawione jest złącze kielichowe do rur spawanych, wzmocnione według wynalazku. Koniec rury *c* jest

wzmocniony na potrójną grubość przez wielokrotne jego założenie w miejscu *f* i *g* i tym wzmocnionym końcem wsunięty w kielich *h*. W celu odciążenia tego złącza od działania sił ścinających, koniec kielicha *h* może być zawinięty wokoło wzmocnienia *f* i jednocześnie zamocowany zapomocą szwu spawanego *i*.

Zastrzeżenie patentowe.

Wzmocnione złącze kielichowe do rur ołowianych oraz spawanych rur żelaznych i stalowych, znamienne tem, że kielich lub wsunięty koniec rury jest wzmocniony przez założenie go na potrójną grubość.

Vereinigte Stahlwerke
Aktiengesellschaft.
Zastępca: Inż. Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

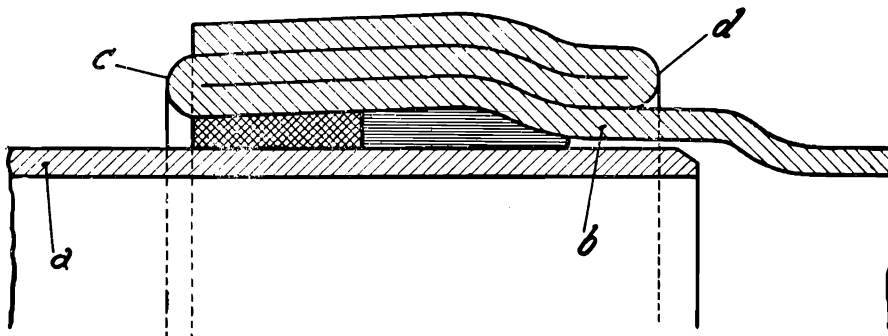

Fig. 2

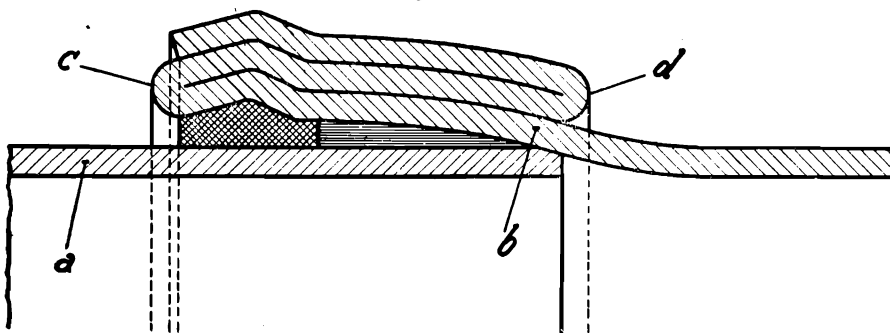

Fig. 3

